

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/212/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6724201920
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6724201920.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Miriam Štillovej, JUDr. Róberta Bebčáka, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, dieťa rodičov - matka: C. D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXXX/X C., C. - F., právne zastúpená: JUDr. Martina Slosiariková, s. r. o., Topoľová 33, Banská Bystrica, IČO: 54 830 591 a otec: G. F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XXX/XX A., XXX XX I., právne zastúpený: Advokátska kancelária ABELOVSKÝ - PETRUŇO, s.r.o., Tehelná 189, 960 01 Zvolen, IČO: 56 542 623, v konaní o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej, na odvolanie rodičov proti rozsudku Okresného súdu Zvolen 9P/5/2025-617 zo dňa 27. júna 2025, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku I. p o n e c h á v a nedotknutý, vo výrokoch VII. a VIII. rozsudok okresného súdu z r u š u j e .

V ostatných výrokoch rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Zvolen po tom, čo zastavil konanie o zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov a určenie trvalého pobytu maloletej, uložil otcovi povinnosť platiť znížené výživné pre maloletú A. v sume 600,- Eur mesačne, vždy do každého 15. dňa v mesiaci k rukám matky vopred, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku. Následne upravil styk otca s maloletou dcérou (výroky III. až VI. rozsudku) a rodičom maloletej uložil výchovné opatrenie - povinnosť podrobiť sa sociálnemu alebo inému odbornému poradenstvu na Referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce sociálnych vecí a rodiny C., J. X, za účelom zlepšenia komunikácie rodičov v otázkach výchovy a starostlivosti o maloletú a akceptácie role druhého rodiča, v rozsahu 10 hodín na obdobie troch mesiacov. Vo zvyšku návrhy rodičov zamietol a žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov prvoinštančného konania nepriznal.

Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 24 ods. 5, § 28 ods. 2, § 78 ods. 1, § 37 ods. 2 Zákona o rodine, keď konštatoval, že od poslednej úpravy výkonu rodičovských práv a povinností došlo medzi účastníkmi k takej zmene pomerov, ktorá odôvodňovala zmenu pôvodného rozhodnutia (rozsudok Okresného súdu Zvolen č.k. 10P/117/2023-112 zo dňa 19.06.2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 12CoP/106/2023 zo dňa 30.04.2024) v časti výroku IV. o určení výživného na maloletú a v časti výrokov V. a VI., týkajúcich sa úpravy styku otca s maloletou. Pri určení výšky výživného prihliadal na aktuálny príjem otca maloletej a podporne vychádzal i z Metodiky pre výpočet výživného rodičov k deťom, vydanéj Ministerstvom spravodlivosti SR, v zmysle ktorej by za daných podmienok malo výživné na maloletú predstavovať 18 % čistej mzdy otca, čo pri čistom priemernom mesačnom príjme otca

3.135,- Eur predstavovalo sumu cca 564,- Eur. V čase predchádzajúcej úpravy otec dosahoval príjem 5.000,- Eur v čistom. Maloletá v čase poslednej úpravy bola vo veku 10 mesiacov a matka výdavky na maloletú vyčíslila na sumu 1.810,-Eur. V súčasnosti je maloletá vo veku 3 rokov, navštevuje detské jasle a aj z týchto dôvodov stúpili náklady na zabezpečenie jej základných životných potrieb. V súčasnosti matka žije v spoločnej domácnosti s novým partnerom, s ktorým spoločne finančne hospodári a z tohto partnerského vzťahu jej pribudli ďalšie dve vyživovacie povinnosti.

Prihliadajúc na zmenu trvalého bydliska maloletej ako i jej fyzickú vyspelosť, dospel súd prvej inštancie k presvedčeniu, že je potrebné zmeniť i rozsah úpravy styku otca s maloletou tak, ako to upravil vo výrokoch III. až VI. napadnutého rozsudku a zároveň rodičom uložil výchovné opatrenie za účelom zlepšenia ich vzájomnej komunikácie, keďže od rozvodu manželstva rodičov maloletej pretrváva medzi nimi dlhodobý výrazný rodičovský konflikt a nie sú schopní konštruktívne komunikovať v otázke starostlivosti o maloletú.

Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania súd vychádzal z ust. § 52 CMP a nepriznal žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov prvoinštančného konania.

2. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom svojich právnych zástupcov obidvaja rodičia maloletého dieťaťa.

3. Matka vo svojom odvolaní poukazovala na to, že podľa jej názoru neexistoval žiaden relevantný dôvod pre zmenu realizácie styku otca s dieťaťom z nepárneho týždňa na párny týždeň a dieťa sa s otcom stretávalo vždy v nepárny týždeň, čomu matka prispôbila dieťaťu i voľnočasový program a celkový harmonogram. Zmena úpravy styku, podľa jej názoru, nie je v súlade so záujmom maloletého dieťaťa, keďže súd prvej inštancie v danom prípade nebral do úvahy zabehnutý režim dieťaťa vo vzťahu k otcovi. Žiadala upraviť styk otca s malolekým dieťaťom každý nepárny týždeň od piatku od 20:00 hod. do nedele do 14:30 hod., styk otca počas letných prázdnin od roku 2026 vždy od 01.07. od 20:00 hod. do 04.07. do 14:30 hod. a od 01.08. od 20:00 hod. do 04.08. do 14:30 hod.. Počas Vianoc a Nového roku čas preberania dieťaťa upraviť na 20:00 hod. a odovzdania po styku jednotne na 14:30 hod., pri bežnom kontakte i špeciálnej úprave počas prázdnin a sviatkov. Zároveň žiadala zrušiť informačnú povinnosť matke o nerealizácii styku a vycestovania dieťaťa do zahraničia a uložiť otcovi povinnosť informovať matku o podstatných veciach týkajúcich sa maloletej počas realizácie styku. Zároveň žiadala zrušiť výrok o uložení výchovného opatrenia rodičom. Ak súd uznal informačnú povinnosť otcovi, mal by aj otec informovať matku v súlade s jej požiadavkou. Pričom súd nevysvetlil, v čom vidí, že by mala byť navrhovaná informačná povinnosť pre otca viac zaťažujúcou. Rozsah styku počas letných prázdnin, ktorý súd určil, je neprimeraný a neopodstatnený a bez adekvátneho prechodného obdobia, počas ktorého by sa dieťa mohlo postupne adaptovať na zmenený režim. Náhly pobyt u otca počas letných prázdnin zasahuje do ustáleného rodinného života dieťaťa, ktorý by mal byť vykonaný len na základe mimoriadne závažných a preukázaných dôvodov.

4. Otec vo svojom odvolaní žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o výživnom zmeniť a zaviazat' ho platiť výživné pre maloletú dcéru vo výške 450,- Eur mesačne majúc za to, že takéto výživné z jeho strany je primerané na zmenu pomerov, ktorá bola v konaní preukázaná a postačuje na pokrytie potrieb maloletej dcéry. Podľa jeho názoru, so zabezpečením výživy a výchovy maloletej A. nie sú spojené žiadne nadštandardné výdavky, a teda výdavky sa nevymykajú z potrieb bežného dieťaťa v jej veku. Neprimeraná a nadnesená súdom určená úprava výživného znamená, podľa jeho názoru, že matka už sa nemá nijako finančne podieľať na výchove a výžive maloletej dcéry, keďže suma 600,- Eur je, podľa jeho názoru, primeraná na zabezpečenie všetkých odôvodnených potrieb. Žiadal taktiež zmeniť výrok rozsudku súdu prvej inštancie pri úprave styku s maloletou dcérou s tým, aby bola matke uložená povinnosť po realizovaní stretnutia prevziať maloletú pred aktuálnym bydliskom otca, čo podľa jeho názoru matke nemôže robiť žiadne problémy a finančne zaťažuje práve otca. V tomto smere považoval za podstatnú skutočnosť, že matka bez jeho súhlasu sa odsťahovala s dieťaťom do C., čím zmenila jeho trvalé bydlisko. V tejto časti zároveň žiadal, aby matke bola uložená povinnosť poskytnúť otcovi náhradný termín za nezrealizovaný styk v bezprostredne nasledujúcom týždni v plnom rozsahu.

5. Kolízny opatrovník vo svojich vyjadreniach zo dňa 07.08.2025 a dňa 12.09.2025 poukázal na to, že spolupracuje s rodičmi maloletého dieťaťa za účelom zmierenia následkov rodičovského konfliktu, do ktorého je maloletá vtiahnutá. Rodičia majú výrazne zhoršenú schopnosť spolupracovať a komunikovať ohľadom výchovy a starostlivosti o maloleté dieťa, pričom zároveň súhlasil s odvolaním otca v tom, že

ak bude styk zrušený matkou maloletého dieťaťa bez dôvodu, mal by otcovi byť poskytnutý náhradný termín a zároveň „dôvod zrušenia“ styku je matka povinná otcovi riadne a včas doložiť.

6. Vo svojich ďalších vyjadreniach rodičia zotrvali na dôvodoch uvedených v písomne podaných odvolaniach. Matka poukazovala na zmenu pomerov na jej strane, pokiaľ išlo o ďalšie dve vyživovacie povinnosti, a tým i nemožnosť preberať maloletú A. po zrealizovanom styku s otcom. Mala za to, že súd prvej inštancie dostatočne odôvodnil výroky o výživnom, ako i o úprave styku v tejto časti, keď prihliadol na všetky rozhodujúce skutočnosti. Poukazovala na to, že vyjadrenie kolízneho opatrovníka je, podľa jej názoru, neobjektívne, nie je v súlade so záujmom maloletého dieťaťa, čo ju viedlo i k podaniu sťažnosti a trestného oznámenia pre podozrenie zo snahy na ovplyvňovanie súdu a tiež z dôvodu nevhodného správania a opakovaného podozrenia pre porušovanie jej práv.

Otec vo svojich vyjadreniach opätovne zdôrazňoval, že zo svojho príjmu nie je schopný platiť výživné vo výške, ako ho určil súd prvej inštancie. Uviedol, že je schopný plnohodnotne sa osobne postarať o dcéru, zabezpečiť jej všetky odôvodnené potreby, pričom nie je pravdou, že dieťa trávi čas a prespáva u jeho matky. Opätovne zdôrazňoval, že je to matka, ktorá spôsobila svojím správaním prekážky pri realizovaní stretávania sa otca s maloletou, a preto by mala znášať i náklady s tým spojené, pokiaľ ide o cestovné a podobne.

7. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 65, § 66 CMP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 219 ods. 1, 3 CSP) rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch (II., IV., V., VI., IX., X.) podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

8. Rozhodnutie súdu o výkone rodičovských práv a povinností (či už v poručenskom konaní alebo ako súčasť rozsudku o rozvode manželstva rodičov dieťaťa) musí vždy vychádzať z právneho stavu v okamihu jeho vyhlásenia (§ 217 ods. 1 CSP). Keďže však rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností nie je jej rozhodnutím, ktoré zanikne splnením jednorazovej povinnosti, musí zákon umožniť, aby bolo toto rozhodnutie zmeniteľné do budúcnosti, ak sa podstatným spôsobom zmenia okolnosti, z ktorých vychádzal súd pri vyhlásení rozsudku. Možnosť zmeniť právoplatné súdne rozhodnutie je výnimkou z pravidla občianskeho práva procesného a umožňuje zmeniť rozsudky aj bez návrhu, ak sa súd dozvie, že sa podstatným spôsobom zmenili okolnosti, z ktorých vychádzalo pôvodné rozhodnutie. Súd rozhodujúci o novej – zmenenej úprave výkonu rodičovských práv a povinností je povinný porovnať pomery, ktoré tu existovali v čase predchádzajúceho rozhodnutia s pomermi, ktoré existujú medzi účastníkmi v čase novej úpravy, pričom už v žiadnom prípade nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť pôvodného právoplatného a vykonateľného rozsudku, lebo v takomto prípade by sa jednalo o neprípustnú reparáciu právoplatného a vykonateľného rozhodnutia (§ 26, § 78 ods. 1 Zákona o rodine).

9. Vychádzajúc z týchto skutočností, potom súd prvej inštancie postupoval správne, keď skúmal, či od poslednej úpravy výkonu rodičovských práv a povinností (rozsudok tamojšieho súdu č.k. 10P/117/2023-112 zo dňa 19.06.2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 12CoP/106/2023 zo dňa 30.04.2024), došlo medzi účastníkmi k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu rozhodnutia o výživnom, ako i o úprave stretávania sa otca s maloletou A.. V tomto smere vykonal vo veci i dostatočné dokazovanie a vyvodil z neho správny záver, keď znížil výživné otca z pôvodne určenej sumy 1.000,- Eur mesačne na sumu 600,- Eur mesačne.

10. Z vykonaného dokazovania pred prvoinštančným súdom mal i odvolací súd preukázané, že k výraznej zmene pomerov došlo jednak na strane otca v dôsledku podstatného zníženia jeho príjmu (pri poslednej úprave výživného súd pri rozhodovaní vychádzal z čistého príjmu otca 5.000,- Eur, pričom v súčasnej dobe je jeho príjem 3.135,- Eur). Maloletá bola v čase poslednej úpravy vo veku 10 mesiacov a v tom čase súd vychádzal z odôvodnených výdavkov pre ňu v sume 1.901,- Eur, s čím v tom čase i otec súhlasil. Za takéhoto stavu dospel i odvolací súd k presvedčeniu, že zníženie výživného o 400,- Eur, ktorú sumu otec poukazoval na osobitný účet maloletej, je primerané, prihliadajúc na zmenu, ktorá od poslednej úpravy nastala, a preto v tejto časti napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Tak, ako je to už vyššie uvedené, v tomto konaní súdu neprislúcha hodnotiť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, ani spochybňovať skutkové zistenia, ktoré v tom čase existovali, ale môže len prihliadať na zmenu pomerov, ktorá medzi účastníkmi oproti predchádzajúcej úprave nastala. Pokiaľ

súd prvej inštancie v súčasnosti zohľadnil nárast nákladov pre maloleté dieťa oproti predchádzajúcemu rozsudku o cca 100,- Eur, takáto suma je primeraná i podľa názoru odvolacieho súdu, vzhľadom na uplynutie doby od poslednej úpravy, a tým i vyšší fyzický vek maloletej. Opätovne je tu potrebné zdôrazniť, že v tomto konaní už nie je v právomoci súdu spochybniť výdavky pre maloletú v čase prechádzajúceho rozsudku, a preto ani odvolací súd na námietky otca v tomto smere neprihliadol.

11. Správne postupoval súd prvej inštancie i pri rozhodovaní o zmene úpravy styku otca s maloletou dcérou, keď s prihliadnutím jednak na vyšší fyzický vek maloletej, ako i zmenu jej trvalého bydliska (a tým i zmenu vzdialenosti bydliska rodičov), rozšíril styk otca oproti predchádzajúcej úprave. V tejto časti sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozsudku tak, ako ich súd prvej inštancie špecifikoval najmä v odseku 43. odôvodnenia, kde je zrejmé, z ktorých konkrétnych skutočností súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal, i to, akými úvahami sa pri rozhodovaní riadil, a preto nemožno konštatovať, tak, ako to tvrdila matka vo svojom odvolaní, že by v tejto časti rozhodnutie súdu bolo nepreskúmateľným. Súd prvej inštancie aj v tejto časti prihliadol na zmenu pomerov, ktorá tu nastala oproti predchádzajúcemu rozhodnutiu, a to najmä z dôvodu fyzického vyspievania maloletej, ako i z tej skutočnosti, že otec už nevykonáva zamestnanie mimo územia Slovenskej republiky, čo mu umožňuje podieľať sa na výchove maloletej, ktoré právo mu vyplýva priamo zo Zákona o rodine. Pri tejto úprave súd prvej inštancie správne prihliadol i na zmenu pomerov na strane matky, ktorej pribudli dve vyživovacie povinnosti (ktorým je matka taktiež povinná poskytnúť zvýšenú starostlivosť), keď uložil otcovi povinnosť prevziať a odovzdať maloletú dcéru v bydlisku matky. Spôsob realizácie styku nie je nemenný a v budúcnosti (s pribúdajúcim vekom detí) môže dôjsť k zmene aj v tejto časti.

12. V situácii, keď rodičia nie sú schopní a najmä ochotní dohodnúť sa na výkone rodičovských práv, sú povinní rešpektovať rozhodnutie súdu, čo platí i o rozhodnutí, ktorým súd upravuje stretávanie sa rodiča s maloletým dieťaťom (v tomto prípade otca, ktorému dieťa nebolo zverené do výlučnej osobnej starostlivosti), ktoré spravidla nezodpovedá a ani nemôže zodpovedať subjektívnym predstavám rodičov, keďže súd tu v prvom rade prihliada na záujem maloletého dieťaťa. Nie je v právomoci súdu, ani v jeho možnostiach, reagovať na každú situáciu, ktorú svojím nezodpovedným prístupom, resp. vzájomnými konfliktmi vyvolávajú rodičia pri plnení bežných každodenných povinností súvisiacich so zabezpečením potrieb maloletého dieťaťa. Ak niektorý z rodičov nerešpektuje právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu, má druhý rodič právo domáhať sa núteného výkonu rozhodnutia, a preto, ani podľa názoru odvolacieho súdu, nie je dôvod pri úprave styku určovať náhradný termín pri nerealizovaní súdneho rozhodnutia a podobne. Tak, ako je už viackrát vyššie uvedené, súd pri rozhodovaní vychádza zo skutočností, ktoré tu existujú v čase vyhlásenia rozhodnutia a nie z možných situácií, ktoré by mohli eventuálne nastať v budúcnosti. Zo súdnej praxe je zrejmé, že každý z rodičov má iný názor na posúdenie objektívnych okolností, ktoré by poprípadne mali byť dôvodom na nerealizovanie styku a takéto rozhodnutie, najmä v situácií konfliktných rodičov, je nevykonateľné (ani zdravotný stav nemusí byť prekážkou pre realizovanie styku, ak sa nejedná o akútny stav, lebo každý z rodičov by mal byť schopný postarať sa o dieťa aj v jeho chorobe, k ochoreniu dieťaťa môže dôjsť i počas realizovania styku a podobne), a preto ani na tieto námietky otca odvolací súd neprihliadol.

13. Pokiaľ matka vo svojom odvolaní poukazovala i na informačnú povinnosť otca počas realizovania styku, aj v tejto časti sa odvolací súd stotožnil s odôvodnením súdu prvej inštancie (odsek 50. odôvodnenia), pričom je potrebné prihliadnúť i na rozsah úpravy a schopnosť otca zabezpečiť maloletej primeranú opateru (v konaní nebolo preukázané, že by otec nebol schopný zabezpečiť každodenné potreby dieťaťa, a to i súvislosti s prípadným poskytnutím zdravotnej starostlivosti).

14. Rozsah úpravy styku otca s maloletou, podľa názoru odvolacieho súdu, je primeraný, zodpovedajúci veku dieťaťa, a preto aj v tejto časti odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Nemožno sa stotožniť s názorom matky, že by takáto úprava bola v rozpore so záujmami dieťaťa, lebo jednak každý z rodičov má právo podieľať sa na výkone svojich rodičovských práv a na druhej strane i rodič, ktorý má dieťa zverené do osobnej starostlivosti, musí prispôsobiť režim dieťaťa tak, aby aj druhý z rodičov, ktorý je pri výkone svojich rodičovských práv obmedzený, sa mohol primeraným spôsobom podieľať na výkone týchto práv.

15. Už zo samotných vyjadrení rodičov v priebehu prvostupňového i odvolacieho konania je zrejmé, že nemajú záujem dohodnúť sa na výkone svojich rodičovských práv a povinností, čo nepochybne má nepriaznivý vplyv na ďalší vývoj maloletej dcéry, ktorá sa bez vlastnej viny ocitla v konfliktnej situácii

medzi rodičmi, a preto uloženie výchovného opatrenia považoval i odvolací súd za odôvodnené, a preto rozsudok súdu prvej inštancie aj v tejto časti ako vecne správny potvrdil.

16. Tak, ako už bolo viackrát v minulosti odvolacím súdom uvedené, mimosporové konanie je ovládané princípom oficiality, teda v zásade ho možno začať i bez návrhu. Z princípu oficiality vyplýva, že v konaní platí zásada neviazanosti súdu prvej inštancie návrhom, resp. návrhmi rodičov, ktoré nie je v takomto prípade ani potrebné zamietat'. Pokiaľ teda súd prvej inštancie vo výrokoch VII. a VIII. návrhy rodičov vo zvyšku zamietal, odvolací súd tieto výroky ako nadbytočné podľa ust. § 389 ods. 1 písm. a) CSP zrušil.

17. Vo výroku I., ktorým súd konanie medzi účastníkmi zastavil, odvolaním nenapadnutom, zostáva rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

18. O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa ust. § 52 CMP s použitím ust. § 396 ods. 1 CSP a priznal žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

19. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).